

[Severin Hansen.]

vi inden for vort Lands Omraade viser Rødspættefiskeriet større Opmærksomhed. Rødspættefiskeriet er et af vort Lands største Fiskerier, idet det alene indbringer en Indtægt til Fiskerne paa over 15 Mill. Kr., og det er sandsynligt, at dette Beløb vil vokse betydeligt, naar dertil lægges Handelsfortjenesten. Vi er klar over, at Fiskeriet af Rødspætter i sin Helhed paa den Maade, det drives, med de stærkt fiskende Redskaber paa moderne Fiskefartøjer, er ude for en Belastningsprøve, det vil sige, at den opvoksende Rødspættestand ikke i Længden kan holde til dette Fiskeri. Det er da ganske naturligt, at man tager det Spørgsmaal op: hvad bør der gøres i saa Henseende? Der har lige været afholdt en Konference i England, hvor de fleste af de Lande, som grænser op til Nordsøen, har været repræsenteret, og man har dær søgt under en eller anden Form at faa en international Overenskomst om dette Spørgsmaal. Forskellige Meninger har gjort sig gældende, og Spørgsmaalet er vel nærmest henlagt til et senere Tidspunkt, fordi Meningerne har været delte. Der kan nemlig i denne Forbindelse være Tale om at bestemme, at de Redskaber, hvormed man fanger Rødspætter, skal være saa stormaskede, at smaa Fisk kan slippe ud, og man kan ogsaa sætte en særlig Maalbestemmelse, hvilket vi fra Danmarks Side er Tilhængere af, en Maalbestemmelse, som helst skulde være international.

Noget andet er Forholdet angaaende Indvandene, hvoraf store Dele er indrulleret i dansk Søterritorium; her finder jeg, at det Maal, der er fastsat for Rødspætter, ikke er for højt under Hensyn til, hvor hurtigt de vokser.

Vedrørende § 3 har jeg ikke meget at bemærke, idet jeg gaar ud fra, at naar man fra Statens Side yder Tilskud til Indplantning af Rødspætter for at op hjælpe Fiskeriet, er det naturligt at iværksætte Fredningsbestemmelser for de Omraader, hvor denne Indplantning har fundet Sted, idet vi selvfølgelig forbeholder os, at disse Bestemmelser nogenlunde svarer til Fiskernes Ønsker.

Bestemmelsen angaaende Jomfruhummer finder jeg ret rimelig, idet det her drejer sig om et Fiskeri, der er i stærk Udvikling. I 1935. blev der indfanget $\frac{1}{2}$ Mill. kg, og det er sandsynligt, at vi i 1936 naar betydeligt derover. Naar det som i dette Tilfælde gælder et Fiskeri i Udvikling, er det naturligt, at man baade fra vor Side og fra Regeringens Side har sin Opmær-

somhed henvendt paa Sagen og indsætter i Loven en Bestemmelse om, at man ikke maa opfiske disse Dyr, uanset hvilken Størrelse de har. I og for sig har dette Fiskeri ikke betydet ret meget eksportmæssigt set, og jeg kan gaa med til, at vi giver denne Bemyndigelse i Loven. De nye Maaleregler skal jeg ikke sige noget om, idet jeg finder den foreslaaede Forandring ganske naturlig og nødvendig. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget som Helhed til velvillig Behandling.

M. C. Jensen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Severin Hansen) har jo nu gjort udførligt Rede for de, om jeg saa maa sige, tekniske Spørgsmaal, som Lovforslaget berører, og jeg skal ikke gentage hans Bemærkninger herom. Jeg vil derimod gerne sige om selve Lovforslaget, at det — i hvert Fald gælder det § 1 — maa forstås som en Forsøgslovgivning. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at en Del af Erhvervsfolkene var imod dette Forsøg, men den Afstemning, der fandt Sted, var dog saa overvejende for, at man skulde gøre Forsøget; det har ogsaa vist sig efter de Oplysninger, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gav, at det har bragt adskillige Penge hjem til Fiskerne, som maaske ikke var kommet, hvis man ikke havde udført Fiskeriet inden for Lovens Ramme.

Med Hensyn til § 1 vil jeg gerne føje til, at Fiskerne i sin Tid har vedtaget at faa gjort et saadant Forsøg i 6 Vintermaaneder, fra 1. Oktober til 1. April; det omtalte Redskab maatte kun anvendes om Dagen, for at man ikke uforvarende skulde komme til at gøre Skade paa andre Redskaber. Under Behandlingen i Fiskeriministeriet blev de 6 Maaneder imidlertid skaaret ned til 5, vel sagtens ogsaa paa Grund af Udtalelser fra biologisk Station. I § 3 foreslaas det dernæst, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan træffe Bestemmelser om Fredning af Rødspætter i de Farvande, hvor Indplantning af Rødspætter finder Sted. Fiskerne har foreslaaet, at denne Fredning skulde begynde 1. Februar og slutte 1. April, og der er vel indtil videre Grund til at tro, at Ministeriet følger Fiskernes Forslag i saa Henseende. Hvis man nu følger Fiskernes Forslag om, at Forbudet mod Fiskeri af Rødspætter skal gælde for disse to Maaneder, bliver der en 14—15 Dage imellem det Tidspunkt, hvor Tillaelsen til Brug af Brislingevod — saadan kalder jeg dem, i Lovforslaget kaldes de Brislingetrawl — løber ud, og det Tidspunkt,